

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 1.042

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 23 noiembrie 2005

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR	
Decizia nr. 545 din 18 octombrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România.....	1-4	221. — Decizie privind constituirea Comisiei pentru negocierea metodologiei privind lista suporturilor și aparatelor din domeniul grafic pentru care se datorează remunerația compensatorie pentru copia privată, precum și cuantumul acestei remunerații.....	6-7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		222. — Decizie privind constituirea Comisiei pentru negocierea metodologiei privind stabilirea remunerației pentru împrumutul public efectuat prin biblioteci	7
1.714. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind aplicarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora	4-6	230. — Decizie privind constituirea Comisiei pentru negocierea metodologiei privind stabilirea remunerației cuvenite producătorilor de opere audiovizuale pentru comunicarea publică a repertoriului de opere audiovizuale.....	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 545

din 18 octombrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România

Ioan Vida — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ion Tiucă — procuror
Ioana Marilena Chiorean — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, excepție ridicată de Guo Wangzhen în Dosarul nr. 14.797/2004 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 456D/2005, nr. 457D/2005, nr. 608D/2005, nr. 609D/2005 și nr. 611D/2005, care au același obiect.

La apelul nominal în dosarele nr. 456D/2005, nr. 457D/2005 și nr. 611D/2005, se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

La apelul nominal în Dosarul nr. 608D/2005, răspunde autorul excepției, Yu Xiaolei, personal și asistat de interpret autorizat de limba chineză, Ioan Budura, lipsind cealaltă parte — Oficiul Național pentru Refugiați, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

La apelul nominal în Dosarul nr. 609D/2005, răspunde autorul excepției, Zhao Zehua, personal și asistat de interpret autorizat de limba chineză, Ioan Budura, lipsind cealaltă parte — Oficiul Național pentru Refugiați, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererilor depuse la dosar de Yu Xiaolei și Zhao Zehua, prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată în vederea angajării unor apărători.

Având cuvântul asupra cererii de amânare, reprezentantul Ministerului Public lasă la aprecierea instanței de contencios constituțional acordarea unui nou termen de judecată.

Curtea, în temeiul art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă, respinge cererile de acordare a unui nou termen de judecată, depuse de autorii excepției Yu Xiaolei și Zhao Zehua în dosarele nr. 608D/2005 și nr. 609D/2005.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 456D/2005, nr. 457D/2005, nr. 608D/2005, nr. 609D/2005 și nr. 611D/2005 la Dosarul nr. 455D/2005, având în vedere faptul că sunt îndeplinite cerințele conexării, prevăzute de art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992.

Yu Xiaolei și Zhao Zehua lasă la aprecierea Curții Constituționale conexarea dosarelor sus-menționate.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea, întrucât toate dosarele au obiect identic.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a dosarelor menționate, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea nr. 456D/2005, nr. 457D/2005, nr. 608D/2005, nr. 609D/2005 și nr. 611D/2005 la Dosarul nr. 455D/2005, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părților.

Autorii excepției Yu Xiaolei și Zhao Zehua solicită admiterea excepției astfel cum a fost formulată în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie și apreciind că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor sau principiilor constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 11 aprilie 2005, 3 mai 2005, 5 mai 2005, 7 iulie 2005 și din 26 mai 2005, pronunțate în dosarele nr. 14.797/2004, nr. 2.397/2005, nr. 3.333/2005, nr. 1.143/RF/2005, nr. 1.140/RF/2005 și, respectiv, nr. 891/RF/2005, **Judecătoria Sectorului 5 București și Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal au**

sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România. Excepția a fost ridicată de Guo Wangzhen, Xu Jian și Wang Jianwu, Wang Xinqun, Yu Xiaolei, Zhao Zehua și Pan Mingfen, petenți în cadrul unor cauze având ca obiect soluționarea plângerii formulate de autorii excepției împotriva unor hotărâri ale Oficiului Național pentru Refugiați.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că textul de lege criticat nu îndeplinește „criteriul de calitate“ prevăzut de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nefiind suficient de „accesibil și precis încât să înlăture orice risc de arbitrar”. Astfel, lipsa de claritate a textului criticat reprezintă un inconvenient major în soluționarea corectă a cererii de acordare a protecției umanitare condiționate, iar motivele invocate de Oficiul Național pentru Refugiați sunt contrare prevederilor art. 22 alin. (2) din Constituție și ale art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prevederi care nu permit nici un fel de limitări, fiind incidente în toate cazurile în care există riscul de tortură, pedepse sau tratamente inumane sau degradante. De asemenea, consideră că lipsa de precizie și claritate a textului criticat cu privire la natura și conținutul pedepselor și tratamentelor inumane ori degradante înfrâng caracterul absolut și necondiționat al art. 22 alin. (2) din Constituție, interpretate în sensul dispozițiilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și al jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (*Cauza B. contra Franței, 1992*).

Judecătoria Sectorului 5 București opinează în sensul că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor art. 22 alin. (2) din Constituție, ci, dimpotrivă, dau expresie acestora, în sensul că garantează protecția oricărei persoane, indiferent de rasă, naționalitate, sex, apartenență religioasă ori politică etc., împotriva aplicării torturii și pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante. În acest sens, prevederile legale criticate instituie tocmai o măsură de protecție a persoanelor străine care nu îndeplinesc condițiile pentru acordarea statutului de refugiat și care, potrivit textului criticat, pot cere protecție umanitară condiționată, în cazul în care există motive serioase să se creadă că ar putea fi supuși torturii sau unor tratamente sau pedepse inumane ori degradante. Pentru aceleași rațiuni, instanța apreciază că nu se încalcă nici prevederile art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Cu privire la susținerile autorilor excepției în sensul că textul criticat este lipsit de claritate și precizie, instanța apreciază că și acestea sunt neîntemeiate, întrucât Curtea Constituțională se poate pronunța numai asupra problemelor de drept, iar nu și a acelor legate de claritatea redactării textelor de lege, atribuție care aparține legiuitorului.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile legale criticate nu contravin art. 22 alin. (1) din Constituție, întrucât acestea ocrotesc persoanele de riscul torturii sau cel al aplicării unor pedepse sau tratamente inumane ori degradante. Referitor la imposibilitatea stabilirii cu claritate a cazurilor de acordare a statutului de refugiat, arată că acesta nu este un motiv de neconstituționalitate, ci instanța de judecată are obligația să interpreteze textul legal.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate

președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens Decizia nr. 151/2003, prin care Curtea Constituțională a constatat că art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 „a reglementat, ca formă de protecție pentru străinul care nu îndeplinește condițiile acordării statutului de refugiat, posibilitatea acordării protecției umanitare condiționate. Acest beneficiu acordat de statul român [...] se află în deplină concordanță cu prevederile constituționale prin care se consfințește dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, prevăzute de art. 22 din Constituție”.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, arată că principalul scop al art. 3 din convenție îl reprezintă protejarea vieții, a demnității umane și a integrității fizice și mentale a persoanei și că „obligațiile ce incumbă unui stat, pe tărâmul art. 3 din convenție, nu se limitează numai la obligația negativă, aceea de a nu practica tortura și de a nu aplica tratamente inumane și degradante, ci includ și o obligație pozitivă, aceea de a proteja orice persoană aflată sub jurisdicția sa contra unei situații iremediabile de pericol de a fi supusă la rele tratamente, chiar dacă acest risc ar urma să se materializeze în afara teritoriului său”. În acest sens, art. 3 va fi încălcat ori de câte ori o persoană este extrădată sau expulzată către o țară în care riscă să fie supusă unor tratamente inumane.

Totodată, consideră că textul criticat „reprezintă tocmai asumarea de către stat a obligației sale pozitive, aceea de a oferi o formă de protecție persoanei care, neîndeplinind condițiile pentru acordarea statutului de refugiat, ar fi expusă pericolului ca, în situația în care ar fi returnată în țara de origine, să sufere o vătămare a drepturilor sale, constând în tortură, tratamente sau pedepse inumane ori degradante”.

Referitor la susținerea autorilor excepției în sensul că dispozițiile criticate limitează cazurile de acordare a protecției umanitare condiționate numai în situațiile în care riscul de tortură sau tratamente inumane sau degradante are la bază unul dintre motivele următoare: rasă, religie, naționalitate, opinii politice, apartenența la un anumit grup social, arată că prin Decizia nr. 291/2001, Curtea Constituțională a constatat că „aprecierea conținutului și a înțelesului termenilor dintr-un text de lege, precum și a gradului de obiectivitate a criteriilor stabilite de legiuitor pentru adoptarea unor acte de decizie de către autoritățile chemate să aplice legea, cu alte cuvinte, interpretarea legii, nu intră în competența justiției constituționale, ci în competența instanțelor de drept comun”.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. Astfel, arată că stabilirea prin dispozițiile legale criticate a condițiilor în care se poate acorda protecția umanitară condiționată este în deplină concordanță cu prevederile constituționale prin care se consfințește dreptul la viață și la integritate fizică și psihică. Astfel, protecția umanitară condiționată se poate acorda străinului care nu îndeplinește condițiile pentru acordarea statutului de refugiat și cu privire la care există motive serioase să se creadă că, dacă va fi returnat în țara de origine, riscă să sufere o vătămare a drepturilor sale. Arată că în acest sens s-a pronunțat și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 151/2003.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorii-raportori, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.136 din 1 decembrie 2004, dispoziții care au următorul conținut: „*Protecția umanitară condiționată se poate acorda străinului care nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 2 alin. (1) și cu privire la care există motive serioase să se creadă că, dacă va fi returnat în țara de origine, riscă să sufere o vătămare a drepturilor sale constând în: [...] 2. tortură, tratamente sau pedepse inumane ori degradante;*”.

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 22 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora: „*Nimeni nu poate fi supus torturii și nici unui fel de pedeapsă sau de tratament inuman ori degradant.*”

Totodată, susțin că prevederile legale criticate contravin și prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit cărora „*Nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante.*”

Analizând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat cu privire la aceasta prin numeroase decizii, constatând că prevederile art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România nu contravin dispozițiilor art. 22 din Constituție și nici ale art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De exemplu, prin Decizia nr. 244 din 10 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 569 din 1 iulie 2005, Curtea a reținut că „legiuitorul, prin textul de lege criticat, a reglementat, ca formă de protecție pentru străinul care nu îndeplinește condițiile acordării statutului de refugiat, posibilitatea acordării protecției umanitare condiționate. Acest beneficiu acordat de statul român [...] este în deplină concordanță și cu reglementările internaționale referitoare la statutul și regimul refugiaților”.

Soluția pronunțată prin decizia menționată, precum și considerentele care au stat la baza acesteia își mențin valabilitatea și în cauza de față, neintervenind elemente noi de natură să modifice jurisprudența Curții.

În ceea ce privește susținerea autorilor excepției în sensul că textul de lege criticat este insuficient de clar și de precis, Curtea reține că aprecierea conținutului și a înțelesului termenilor dintr-un text de lege nu intră în competența instanței de contencios constituțional, ci în competența instanțelor de drept comun.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, excepție ridicată de Guo Wangzhen, Xu Jian și Wang Jianwu, Wang Xinqun, Yu Xiaolei, Zhao Zehua și Pan Mingfen în dosarele nr. 1.4797/2004, nr. 2.397/2005, nr. 3.333/2005, nr. 1.143/RF/2005, nr. 1.140/RF/2005 și, respectiv, nr. 891/RF/2005 ale Judecătoriei Sectorului 5 București și ale Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

**privind aplicarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor
formulelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice
privind întocmirea și utilizarea acestora**

În temeiul prevederilor art. 11 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 208/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 1 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formulelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Începând cu data de 1 ianuarie 2006 se abrogă prevederile art. 1 și ale art. 2 alin. (1) din Ordinul ministrului finanțelor nr. 903/2000 privind modificarea modelelor și normelor de întocmire și utilizare a unor formulare și introducerea de noi formulare în activitatea financiară și contabilă, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 371 din 10 august 2000.

(2) Bonurile fiscale emise de aparatele de marcat electronice fiscale vor fi folosite începând cu data de 1 ianuarie 2006 numai ca documente de înregistrare a plăților în Registrul de casă. Fac excepție bonurile fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, utilizate pentru justificarea taxei pe valoarea adăugată, aferentă carburanților auto achiziționați în vederea desfășurării activității și pentru înregistrarea în contabilitate a cheltuielilor cu aceste achiziții, dacă sunt ștampilate și au înscrise

denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare al autovehiculului.

(3) Pentru înregistrarea în contabilitate a cheltuielilor, agenții economici vor solicita furnizorilor de bunuri sau de servicii să emită factura fiscală în conformitate cu prevederile art. 155 alin. (9) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, factura, alte documente specifice aprobate prin ordine ale ministrului finanțelor publice, emise în baza Hotărârii Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formulelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, factura fiscală pentru material lemnos sau bonul de vânzare fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 427/2004 pentru aprobarea Normelor privind circulația materialelor lemnoase și controlul circulației acestora și al instalațiilor de transformat lemn rotund, cu modificările și completările ulterioare, după caz.

Art. 2. — Persoanele prevăzute la art. 1 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, pot insera în cuprinsul formularelor Factură cod 14-4-10/aA și Factură fiscală cod 14-4-10/A, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 831/1997, elemente suplimentare pe care acestea le consideră necesare, cu condiția respectării conținutului de informații prevăzute de Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, și de alte acte normative în vigoare.

Art. 3. — În condițiile în care plata bunurilor sau serviciilor prestate se efectuează în numerar ori prin card bancar, concomitent cu emiterea facturii fiscale sau a facturii, nu este obligatorie completarea elementelor privind codul IBAN și banca de la rubrica „Cumpărător“.

Art. 4. — (1) Prevederile art. 3 alin. (2) din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 29/2003 privind aplicarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, cu modificările și completările ulterioare, se aplică numai în condițiile în care persoana care emite factura fiscală efectuează și livrarea bunurilor din gestiunea furnizorului.

(2) În cazul în care la data livrării bunurilor este întocmit formularul Aviz de însoțire a mărfii cod 14-3-6A, urmând ca în termenul prevăzut de lege să fie emisă factura fiscală, datele de identificare a persoanei care livrează marfa și datele privind expediția se completează numai pe avizul de însoțire a mărfii.

Art. 5. — (1) Începând cu data de 1 ianuarie 2006, formularele cu regim special prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin nu se vor mai tipări, înseria și numerota în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 831/1997.

(2) Persoanele prevăzute la art. 1 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, neplătitoare de TVA, vor emite la solicitarea clientului formularul Factură cod 14-14-10/aA.

(3) La solicitarea beneficiarului de bunuri livrate sau de servicii prestate, prevăzute la art. 155 alin. (9) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată vor emite Factura fiscală cod 14-4-10/A.

Art. 6. — Ordinul ministrului finanțelor nr. 1.177/1998 privind aplicarea prevederilor art. 1 alin. (4) și (10) paragraful 2 din Hotărârea Guvernului nr. 831/1997, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din 18 iunie 1998, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Alineatul (5) al articolului 2 se abrogă;**
2. **Partea introductivă a articolului 4 va avea următorul cuprins:**

„Art. 4. — În situația în care agenții economici, utilizatori ai tehnicii de calcul pentru completarea formularelor cu regim special, au în dotare imprimante tip LASER, cu jet de cerneală sau imprimantă rapidă cu bandă de caractere, și care nu se încadrează în prevederile art. 2, pot proceda astfel:“.

Art. 7. — Ordinul ministrului finanțelor nr. 2.055/1998 privind aplicarea corespunzătoare a Hotărârii Guvernului nr. 831/1997, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 442 din 20 noiembrie 1998, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 2 alineatul (1), după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:**

„g) însoțirea mărfurilor pe timpul transportului cu mijloace auto, când distribuirea mărfurilor se face la mai multe sedii sau puncte de lucru ale unui agent economic.“

2. **La articolul 2, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:**

„(4) În condițiile în care pe avizul de însoțire a mărfii este înscrisă mențiunea „Urmează factura“, nu este obligatorie completarea datelor privind „Prețul unitar“ și „Valoare“, acestea fiind elemente care se regăsesc în mod obligatoriu pe factură. În această situație, pe avizul de însoțire a mărfii se vor introduce alte informații, care să conducă la identificarea produselor, respectiv codul produsului, greutate, volum sau alte elemente similare.“

3. **Alineatul (1) al articolului 3 se abrogă.**

4. **Alineatul (4) al articolului 3 se abrogă.**

Art. 8. — Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 29/2003 privind aplicarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 28 ianuarie 2003, se modifică după cum urmează:

- **Litera g) a articolului 1) se abrogă.**

Art. 9. — Direcția de reglementări contabile, direcțiile generale ale finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, administrațiile finanțelor publice ale sectoarelor municipiului București, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, precum și Compania Națională „Imprimeria Națională“ — S.A. vor lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 10. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 14 noiembrie 2005.

Nr. 1.714.

Nr.crt.	Denumire formular	Cod formular	Act normativ de aprobare
1.	Notă de plată numerar ospătar	11-4-6	O.M.F. nr. 593/1998
2.	Notă de plată virament ospătar	11-4-6/a	O.M.F. nr. 593/1998
3.	Notă de plată numerar hotel	27-3-14	O.M.F. nr. 593/1998
4.	Notă de plată virament hotel	27-3-14/a	O.M.F. nr. 593/1998
5.	Notă de plată hotel/BILL	27-3-14/b	O.M.F. nr. 1487/1998
6.	Notă de plată hotel	INTER 27-3-14	O.M.F. nr. 1910/1998
7.	Notă de plată hotel	LIDO 27-3-14	O.M.F. nr. 1910/1998
8.	Notă de plată ospătar	INTER 11-4-6	O.M.F. nr. 1910/1998
9.	Notă de plată ospătar	LIDO 11-4-6	O.M.F. nr. 1910/1998
10.	Borderou de încasări - vânzări	14-50-51	O.M.F. nr. 970/1998
11.	Bon de marcaj	14-50-52	O.M.F. nr. 970/1998
12.	Notă de predare restituire	14-50-56	O.M.F. nr. 970/1998
13.	Bon de comandă- Chitanță (foto)	6-8-23	O.M.F. nr. 593/1998
14.	Bon de comandă - Chitanță (prelucrare- piei)	6-8-25	O.M.F. nr. 593/1998
15.	Bon de comandă - Chitanță (curățătorie- spălătorie)	14-4-1/d	O.M.F. nr. 593/1998
16.	Bon de comandă- Chitanță (service auto)	AUTO 14-4-11	O.M.F. nr. 970/1998
17.	Bon de comandă- Chitanță (îmbrăcăminte - tricotaje)	6-8-12	O.M.F. nr. 970/1998
18.	Chitanță (quinttung, atestation, receipt)	27-2-36	O.M.F. nr. 593/1998
19.	Bilet de odihnă - tratament	14-50-55	O.M.F. nr. 970/1998
20.	Bilet de excursie internă (bianco)	14-50-54	O.M.F. nr. 970/1998
21.	Bilet de excursie externă	14-50-53	O.M.F. nr. 970/1998
22.	Chitanță (închirieri obiecte)	14-4-1/m	O.M.F. nr. 593/1998

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE

privind constituirea Comisiei pentru negocierea metodologiei privind lista suporturilor și a aparatelor din domeniul grafic pentru care se datorează remunerația compensatorie pentru copia privată, precum și cuantumul acestei remunerații

Având în vedere dispozițiile art. 107 alin. (4) și (5) și ale art. 123¹ alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2005,

în baza prevederilor art. 2 alin. (2) și ale art. 6 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 758/2003 privind organizarea și funcționarea Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și a corpului de arbitri,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se constituie Comisia pentru negocierea remunerația compensatorie pentru copia privată, metodologiei privind lista suporturilor și a aparatelor precum și cuantumul acestei remunerații, după cum din domeniul grafic pentru care se datorează urmează:

— câte un reprezentant al organismului de gestiune colectivă din domeniul operelor scrise — COPYRO și al Societății de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor în Domeniul Artelor Vizuale — VISARTA, pe de o parte, și

— câte un reprezentant al Asociației Producătorilor și Distribuitorilor de Echipamente de Tehnologia Informației și Comunicațiilor (APDETIC), al Societății Comerciale VLAMIR IMPEX — S.R.L., al Societății Comerciale TOP EDGE ENGINEERING — S.R.L. și al Societății Comerciale XEROX (ROMÂNIA) ECHIPAMENTE ȘI SERVICII — S.A., pe de altă parte.

Art. 2. — Comisia prevăzută la art. 1 are obligația să desfășoare negocierile în conformitate cu dispozițiile art. 131¹ și ale art. 131² alin. (1) și (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, pe o durată de maximum 30 de zile calendaristice de la data constituirii.

Art. 3. — Comisia prevăzută la art. 1 își va stabili programul întâlnirilor, pe care îl va comunica Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.

Art. 4. — Prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, în conformitate cu dispozițiile art. 131 alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,
Rodica Pârvu

București, 21 octombrie 2005.
Nr. 221.

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE

privind constituirea Comisiei pentru negocierea metodologiei privind stabilirea remunerației pentru împrumutul public efectuat prin biblioteci

Având în vedere dispozițiile art. 123¹ alin. (1) lit. b) și ale art. 131 alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2005,

în baza prevederilor art. 2 alin. (2) și ale art. 6 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 758/2003 privind organizarea și funcționarea Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și a corpului de arbitri,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se constituie Comisia pentru negocierea metodologiei privind stabilirea remunerației pentru împrumutul public efectuat prin biblioteci, după cum urmează:

— un reprezentant al organismului de gestiune colectivă din domeniul operelor scrise — COPYRO, pe de o parte, și

— câte un reprezentant al Asociației Naționale a Bibliotecarilor și Bibliotecilor din România, al Asociației Bibliotecarilor și Documentariștilor din România și al Asociației Bibliotecarilor din Învățământ — România, pe de altă parte.

Art. 2. — Comisia prevăzută la art. 1 are obligația să desfășoare negocierile în conformitate cu dispozițiile art. 131¹ și ale art. 131² alin. (1) și (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, pe o durată de maximum 30 de zile calendaristice de la data constituirii.

Art. 3. — Comisia prevăzută la art. 1 își va stabili programul întâlnirilor, pe care îl va comunica Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.

Art. 4. — Prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, în conformitate cu dispozițiile art. 131 alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,
Rodica Pârvu

București, 31 octombrie 2005.
Nr. 222.

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE**privind constituirea Comisiei pentru negocierea metodologiei privind stabilirea remunerației cuvenite producătorilor de opere audiovizuale pentru comunicarea publică a repertoriului de opere audiovizuale**

Având în vedere dispozițiile art. 123² alin. (1) lit. b) și ale art. 131 alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2005,

în baza prevederilor art. 2 alin. (2) și ale art. 6 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 758/2003 privind organizarea și funcționarea Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și a corpului de arbitri,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se constituie Comisia pentru negocierea metodologiei privind stabilirea remunerației cuvenite producătorilor de opere audiovizuale pentru comunicarea publică a repertoriului de opere audiovizuale, după cum urmează:

— un reprezentant al Uniunii Producătorilor de Film și Audiovizual din România — Asociația Română de Gestiune a Operelor din Audiovizual (UPFAR — ARGOA), pe de o parte, și

— câte un reprezentant al Federației Industrii Hoteliere din România (FIHR), al Uniunii Naționale a Transportatorilor Rutieri din România, al Asociației Române pentru Transporturi Rutiere Internaționale, al Asociației Române pentru Transporturi Rutiere și al Asociației Internaționale de Transport Aerian, pe de altă parte.

Art. 2. — Comisia prevăzută la art. 1 are obligația să desfășoare negocierile în conformitate cu dispozițiile art. 131¹ și ale art. 131² alin. (1) și (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, pe o durată de maximum 30 de zile calendaristice de la data constituirii.

Art. 3. — Comisia prevăzută la art. 1 își va stabili programul întâlnirilor, pe care îl va comunica Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.

Art. 4. — Prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, în conformitate cu dispozițiile art. 131 alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,
Rodica Pârvu

București, 18 noiembrie 2005.

Nr. 230.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 064546